

*Những
Tà Áo
Xanh
Võ Bị
Bắc
Cali*

Nói đến Cao nguyên Đà Lạt, thì ai cũng biết đó là một địa danh đẹp nổi tiếng của miền nam Việt Nam trước đây, với rừng thông xanh, thác Cam ly, hồ Than thở và nhất là nói đến Đỉnh Lâm Viên một ngọn núi cao của núi Lang Biang thì có lẽ tất cả chúng ta những chàng trai Võ Bị Đà Lạt, ai ai cũng đã từng biết đến. Đa số các khóa sau này của trường Võ Bị Quốc Gia đều có dịp chinh phục đỉnh núi này trước khi chính thức trở thành Sinh Viên Sĩ quan của Trường Võ Bị.

Còn người Phụ Nữ Lâm Viên, không ai khác hơn là các nàng dâu Võ Bị bị, những hiền nội của những chàng trai đã từng ngạo nghễ trên đỉnh Lâm Viên. Cho nên tên gọi Phụ Nữ Lâm Viên nghe rất gần gũi, quen thuộc và dễ thương, vì nó gắn bó với một địa danh mà nơi đó trường mẹ đã đào tạo ra biết bao các chàng trai Võ bị có một quá khứ oai hùng của một thời dọc ngang cung kiếm.

Tại Đại Hội đầu xuân 2002 của Hội CSVSQ/ TVBQGVN Bắc California, tập thể phu nhân của các CSVSQ Hội Bắc California đã được đại hội chính thức tuyên nhận là một tổ chức phụ thuộc hội CSVSQ/ TVBQGVN Bắc California. Tổ chức được mang danh hiệu Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên Bắc California. Một Ban Chấp Hành đã được các phu nhân Võ

bị bầu ra vào ngày 21 tháng 02 năm 2002 tại San Jose, và Đoàn đã đề cử chị Đoàn Trường và phái đoàn đi dự đại hội thứ 13 của Đại hội Toàn cầu các CSVSQ/TVBQGVN tại Nam California vào tháng 7 năm nay (2002). Đây là lần đầu tiên có sự góp mặt chính thức của Phụ nhân Võ Bị trong Đại hội toàn cầu của Tổng Hội dưới danh xưng Phụ Nữ Lâm Viên. Đoàn đã được Đại Hội nhiệt liệt chào mừng và cổ vũ.

Với danh xưng Phụ nữ Lâm Viên các phu nhân Võ bị từ nay sẽ hoạt động mạnh mẽ hơn trong các lãnh vực yểm trợ Đoàn Thanh Thiển Niên Đa Hiệu và xã hội, vì có sự trợ giúp trực tiếp của ban chấp hành Hội Võ Bị.

Riêng về các hoạt động xã hội và cứu trợ thương phế binh Võ bị thì ngay từ trước khi thành lập Đoàn phụ nữ Lâm Viên, phu nhân Võ Bị Bắc Cali đã yểm trợ cho quỹ xã hội và điều hành của Ban chấp hành hội Võ Bị Bắc California từ cuối năm 1996-2001 cho các cựu hội trưởng của các nhiệm kỳ tiền nhiệm với số tiền lên đến trên 2000 Mỹ kim

Và mới đây, để biểu lộ tình tương thân tương ái trong việc giúp đỡ các cựu SVSQ TVBQGVN gặp hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống khi mới tới định cư tại Hoa Kỳ; vào ngày 26 tháng 10, 2002 vừa qua một phái đoàn hướng dẫn bởi chị Đoàn Trường Phụ Nữ Lâm Viên Phụ nhân CSVSQ Nguyễn Văn Chấn K9, chị Đoàn phó đặc trách Xã Hội Phụ nhân CSVSQ Nguyễn Bảo Cường, K13 và chị Phụ tá Đặc biệt Đoàn Trường, Phụ nhân CSVSQ Hà Ngọc Bích K15 cùng phu nhân của anh Hội Trưởng VBQG Bắc Cali Đoàn Phương Hải K19. đã đến nơi tạm cư của CSVSQ /TVBQGVN Trần Văn Thanh Khoá 24 TVBQGVN, thăm hỏi, khích lệ và trao anh chị Thanh một ngân phiếu là \$700 Mỹ kim. Đây là số tiền của Hội Võ Bị Bắc Cali, một số các Phụ nhân sĩ quan Võ Bị có lòng hảo tâm đóng góp cùng với một số quý vị thân hữu của Hội Võ Bị yểm trợ. Và một chi phiếu \$400.00 US cũng vừa được trao cho anh hội trưởng Hội VB Bắc Cali Đoàn Phương Hải vào ngày 7 tháng 11, năm 2002 để yểm trợ cho các thương phế binh Võ Bị

Một điều nổi bật là các Tà áo xanh Võ Bị đã tràn ngập tại Đại hội Võ Bị Toàn cầu thứ XI tại San Jose năm 1998 trong công tác tiếp tân và ghi danh, đã giúp cho sự thành công của đại hội cũng như đem lại hình ảnh tươi mát và đẹp đẽ cho đại hội.

Trong công tác yểm trợ Đoàn TTNDH Bắc California từ sau Đại hội Võ Bị XI, quý phu nhân Võ Bị đã quỳn góp đưọc một số hiện kim trao cho đoàn TTNDH trong buổi lễ ra mắt đoàn TTNDH Bắc California và yểm trợ một phần thực phẩm cho các buổi họp mặt kỷ niệm của đoàn trong năm vừa qua.

Với Nội qui đã soạn thảo xong cho đoàn Phụ nữ Lâm Viên và sắp ban hành tới đây, Đoàn sẽ phát triển mạnh mẽ và hy vọng sẽ đưọc sự cộng tác của toàn thể phu nhân Võ Bị trong các công tác xã hội cứu trợ để chia sẻ trách nhiệm với Ban Chấp Hành và Hội đồng Đại Diện các khóa của Bắc Cali, ngõ hầu đem lại một sinh thế mới cho công tác sinh hoạt Võ bị, và tin tưởng rằng với lòng nhân ái và từ tâm sẵn có cũng như nhờ ở sự dịu dàng và khéo léo, kiên nhẫn và bền bỉ của các chị trong đoàn Phụ Nữ Lâm Viên chúng ta sẽ thành công trong mọi công tác.

Phu nhân CSVSQ Nguyễn Văn Chấn K9

Đoàn Trưởng Phụ Nữ Lâm Viên Bắc California

(Đứng thứ ba từ trái qua phải là chị Đoàn Trưởng)

**SINH HOAÏT
VOÕ BÒ K12**

*Mùa
Hội
Ngộ*

Hôm nay Chủ Nhật ngày 1 tháng 9 năm 2002, từ các nơi cùng khắp thế giới, các anh cựu SVSQ Khóa 12 TVBQGVN lại trở về bên nhau trong vùng nắng ấm miền Nam Cali để họp khóa. Nhà hàng Như Ý cá tám món được chọn làm địa điểm họp mặt của các anh. Những mái tóc bạc phơ, những ánh mắt vẫn còn tinh anh tràn đầy nhựa sống, những nụ cười rạng rỡ trên môi, những cái bắt tay xiết chặt nồng ấm đầy nhiệt tình như thời còn trai trẻ, mặc cho thời gian cứ dần trôi qua theo năm tháng với số tuổi chồng chất càng cao. Nhưng điều đó có hề chi khi chí khí vẫn còn tràn đầy, khi niềm tin vẫn vững mạnh trong mỗi cựu SVSQ Võ Bị với truyền thống bất khuất từ Trường Mẹ của thời thanh xuân mãi mãi ngự trị trong tim óc của mỗi chàng trai Võ Bị đầy hào khí trong lý tưởng Quốc gia, phục hưng đất nước. Và niềm hãnh diện đó vẫn còn tiếp nối, khi thế hệ hai của các anh đã thành công khắp cùng thế giới và ý thức Quốc gia được cha ông truyền lại, sẵn sàng tiếp tục dấn thân trong sự quyết tâm mang lại thanh bình ấm no cho đất nước thân yêu trong một tương lai gần khi chế độ Cộng sản độc tài sụp đổ.

Cứ mỗi lần gặp nhau trong ngày hội ngộ các anh tay bắt mặt mừng còn biết bao nhiêu tâm sự để tỏ bày với nhau tưởng chừng không bao giờ dứt nếu thời gian cho phép. Nhưng giờ khai mạc buổi họp đã đến, các anh các chị phải tạm ngưng để hẹn lại vào buổi tiệc chiều nay sẽ tiếp diễn.

Cũng như mọi buổi họp khóa trước. Với thủ tục chào Quốc kỳ Mỹ Việt, phút mặc niệm. Tiếp theo anh đại diện khóa tuyên bố khai mạc buổi họp khóa. Bầu chủ tọa đoàn, và sau đó anh đại diện khóa báo cáo công tác trong năm vừa qua.

Đặc biệt năm nay có nhiều thay đổi. Anh đại diện khóa 12 là anh Nguyễn Công Luận, một người đại diện thật xuất sắc, đã nỗ lực hết mình mang lại sự đoàn kết và thành công cho khóa 12, trong trách nhiệm của mình. Anh không phụ lòng ủy thác của toàn thể anh em trong khóa trong suốt thời gian anh làm đại diện.

Trước sự thành công đó, không thể không nhắc đến người phụ tá đắc lực luôn luôn sát cánh bên anh Luận đó là chị Luận, người vợ hiền đảm đang đã giúp đỡ và ủng hộ anh Luận, cùng gánh vác chia sẻ mọi gian nan với anh Luận để anh Luận làm tròn trách nhiệm, mang lại thành công và danh dự cho Khóa 12. Thật xứng đáng với câu “Trong sự thành công của người chồng, cần có sự hỗ trợ của người vợ” và chắc chắn các anh chị trong đại gia đình Khóa 12 đều đồng ý như vậy. Tuy nhiên, một điều đáng tiếc trong kỳ họp này anh Luận đã nhất quyết xin từ chức vì lý do sức khỏe yếu kém, mặc dầu anh em trong khóa đã yêu cầu anh tiếp tục giữ chức đại diện khóa như cũ. Anh em cũng biết sức khỏe của anh không được tốt lắm, sẵn sàng yểm trợ anh trong mọi công việc khi cần. Nhưng chị Luận đã thiết tha yêu cầu cho anh Luận được nghỉ ngơi, cho nên toàn thể anh em trong khóa đành phải chịu chấp nhận để anh Luận được nghỉ ngơi. Và sau đó anh em đã đồng ý đưa anh Quang lên thay anh Luận làm đại diện khóa, và ban đại diện gồm có:

- Anh Lê Xuân Quang : Đại diện khóa 12

- Anh Ngô Như Khuê : Phụ tá

- Anh Nguyễn Quang Hà : Tổng Thư Ký kiêm Thủ quỹ

Mong rằng các anh trong ban đại diện mới sẽ đem hết nỗ lực làm tròn trách nhiệm để khỏi phụ lòng ủy thác của các anh chị em trong khóa đã tin tưởng giao phó. Sau phần bầu ban là phần thảo luận trên mọi vấn đề chung của khóa, giải quyết mọi thắc mắc trong bầu không khí thông cảm và cởi mở của toàn thể anh em trong khóa. Và cuối cùng anh chị em đồng ý chọn ngày họp khóa cho năm tới vào thời điểm mùa thu trong dịp lễ Lao động để anh em tiện việc về đông đủ. Cuộc họp được chấm dứt vào lúc 4 giờ chiều cùng ngày, anh chị em nghỉ ngơi, để chuẩn bị cho đêm dạ tiệc khai diễn vào lúc 6 giờ chiều.

Thời gian trôi qua thật nhanh, thấm thoát đã 6 giờ chiều, quan khách, thân nhân, bạn hữu đã tề tựu đông đủ trong tiếng chào hỏi, tay bắt mặt mừng, tiếng cười đùa rôm rã khi gặp nhau tại phòng VIP của nhà hàng Như Ý cá tẩm món. Nơi đây căn phòng đông người và nóng nực, không có một chút không khí lạnh, ai cũng dầm dề mồ hôi như ở phòng tắm hơi. Ban tổ chức đã yêu cầu nhà hàng mở máy lạnh hoặc cho thêm quạt máy vào để được dễ thở hơn, nhưng bà chủ nhà hàng một người chủ thật đặc biệt với thái độ thờ ơ không có được một sự đáp lại thỏa đáng. Bà chủ chẳng cần chào hỏi xã giao với khách hàng, có lẽ đây là một hiện tượng lạ chưa từng thấy của một người làm thương mại trên xứ Mỹ này. Cũng may trong tinh thần thông cảm và cởi mở của quan khách, thân hữu và toàn thể anh em trong khóa 12 đã tha thứ cho sự sơ sót đó và vui vẻ tham dự đến giờ phút cuối của buổi tiệc trong sự chật chội và nóng bức, thật đáng tiếc thay!

Để đền bù lại, trong phần văn nghệ giúp vui lại quá đặc biệt và xuất sắc. Xuất sắc bởi thế hệ hai, con cháu của Võ Bị đã đóng góp phần trình diễn văn nghệ đặc sắc, hay suốt từ đầu đến cuối, và kỳ này các cựu SVSQ khóa 12 đã trở tài hết mình. Hầu hết các anh tài ba lỗi lạc trên nhiều phương diện, nhưng đây khiêm tốn ít lộ diện và dấu tài từ trước đến nay, kỳ này mới trở

tài văn nghệ của mình gây cho khán thính giả vừa ngạc nhiên vừa thích thú. Chẳng hạn như anh Lưu Vĩnh Lữ đã mở đầu bằng một câu chuyện khôi hài thật xuất sắc, dí dỏm và duyên dáng, làm dịu đi cơn nóng bức đang vây bọc mọi người, ai cũng thấy thoải mái và mát mẻ hơn. Tiếp theo anh Trần bá Xử đã hát hai bài hát. “Lâu đài tình ái và Chiếc lá cuối cùng”, không ngờ tuổi đã cao nhưng giọng hát vẫn còn đầy truyền cảm và rất vững chắc, thế mà mấy lần trước đều ẩn danh, hôm đó chị Xử là người cảm động nhất qua tâm tình của anh Xử. Rồi đến anh Ngô Như Khuê giọng hát nổi tiếng nhất khóa 12, trình bày bản nhạc “Người ở lại Charlie” mà hầu hết các cựu SVSQ Võ Bị Đà Lạt đều biết tài danh của anh Khuê. Và anh Vũ Văn Cẩm, tiếng hát vang bóng một thời của khóa 12 trong giờ phát thanh mỗi chiều thứ 3 hàng tuần của TVBQGVN năm xưa. Đến anh Trần Văn Khanh một vũ sư chuyên trị nhạc Rumba thật lả lướt và điêu luyện làm cho mọi người dự tiệc phải im lặng để thưởng thức, chắc chắn còn rất nhiều tài năng ẩn danh chưa lộ diện. Hy vọng các buổi họp khóa tới các anh sẽ trở tài, bởi vì các anh cựu SVSQ khóa 12 là những chàng trai hào hoa phong nhã và đa tài, cho nên thế hệ con cháu cũng xuất sắc theo.

Thật vậy các anh cựu SVSQ khóa 12 rất hãnh diện về sự thành công của con cháu mình, nối gót cha ông trong sự bất khuất trước mọi khó khăn, đã thành công trên mọi lãnh vực từ văn hóa nghệ thuật đến các ngành nghề chuyên môn trong các trường danh tiếng ở quê hương thứ 2 trên phần đất tạm dung này. Hy vọng trong tương lai gần sẽ trở về quang phục quê hương mang lại ấm no, giàu sang cho đất nước khi sạch bóng bọn Cộng Sản khát máu.

Trong phần văn nghệ tiếp theo, con cháu của các cựu SVSQ khóa 12 đã làm rạng danh cho các bậc cha mẹ rất hãnh diện. Cháu đầu tiên là ái nữ của anh chị Lưu Vĩnh Lữ, với tiếng hát đầy nhựa sống, điêu luyện, trẻ trung và tươi mát đã gây nên sự chú ý của hầu hết các quan khách trong tiếng vỗ tay hoan hô nhiệt liệt vang dậy.

Một cháu khác mà ai ai trong khóa 12 cũng đều biết đến, đó là cháu Vũ Trinh, ái nữ của anh chị Luận. Cháu Vũ Trinh rất được sự quý mến của khán thính giả đài phát thanh tại San Jose. Vũ Trinh có một giọng nói thật đặc biệt, vừa truyền cảm lại vừa ấm áp, khi nghe qua một lần là nhớ mãi không bao giờ quên được. Một MC tài giỏi, trong nghệ thuật nói như có sức thu hút của nam châm. Sự khéo léo của cháu mỗi khi muốn giữ chân quan khách ở lại đến phút chót, đã có những lời lẽ nhẹ nhàng, duyên dáng đầy lễ phép không làm mất lòng ai, hầu hết khán giả đều có cảm tình và vui vẻ ở lại, đó là sự thành công ít người làm MC có thể làm được. Buổi văn nghệ còn có ban nhạc rất hay cùng một số ca sĩ thân hữu giúp vui làm cho đêm văn nghệ thêm phần phong phú. Ngoài ra còn sự đóng góp của chị Minh Nguyệt phu nhân của cựu SVSQ Nam Sinh Tín khóa 17 với giọng hát đầy truyền cảm. Các cô Ngọc Yến, Thanh Tâm, phu nhân của anh Minh Công và Khải Dinh, cùng các cháu thế hệ hai Võ Bị như: Minh Tâm, Lê Phong, Khánh Duyên đã hùng hồn trong bản đồng ca TINH THẦN VĨ BỊ QUỐC GIA của nhạc sĩ Trần Tuấn Linh và chị Hồng Thúy.

Cuộc vui nào rồi cũng phải chấm dứt, buổi dạ tiệc và văn nghệ được chấm dứt lúc 11 giờ đêm. Quan khách và thân hữu ra về trong niềm luyến tiếc. Riêng các anh chị cựu SVSQ khóa 12 còn nhiều bịn rịn nói lời giã biệt lúc chia tay, rồi mỗi người ngày mai sẽ tản mạn mỗi phương trời cách biệt, trở về với bốn phận và cuộc sống của gia đình mình. Những âm hưởng ngọt ngào trong tình thân thương của khóa 12 vẫn còn vang vọng trong tâm thức mỗi một cựu SVSQ khi nghĩ đến nhau.

Hy vọng lại gặp nhau vào kỳ họp mặt năm tới. HẸN NGÀY TÁI NGỘ

Cali vào thu 2002

Tịnh Như

*Từ trái sang phải Các CSVSQ - K12
Nguyễn Quang Hà Tổng Thư Ký/Thủ Quỹ
Lê Xuân Quang Đại Diện khóa - Ngô Như Khuê Phụ Tá và
Nguyễn Công Luận Cựu Đại Diện Khóa*

Các CSVSQ - K12 và Phu Nhân

Tường thuật
Đại Hội CSVSQ Khóa 21
TVBQGVN

Năm 2002
Houston, Texas

Với những ngày nắng đẹp cuối tháng Tám, và dựa vào lễ Lao Động ngày 2 tháng 9, Khóa 21 đã tổ chức ngày Đại Hội 2002 tại Houston, Texas trong một không khí vô cùng tung bừng, náo nhiệt, và... đầy cảm động!

Các chàng trai trẻ SVSQ Khóa 21 của những năm xưa, giờ đây đã trên dưới 60 tuổi! Cũng vì lẽ đó, ngày Đại Hội năm nay còn thêm một chủ đề là: “Mừng Trung Thọ Khóa 21”.

Mặc dù nền kinh tế đang tuột dốc một cách thê thảm trên toàn cầu, mà đa số các anh em ở Cali bị “hit” nặng nhất, số người về dự buổi họp cũng đã lên tới một con số kỷ lục, so với kỳ trước.

Nếu số tham dự tỷ-lệ-thuận với mức độ ổn định của gia đình, thì nó lại tỷ-lệ-nghịch với số “tuổi đời” của tham dự viên. Nói cách khác: Gia đình có ổn định, sung túc, người tham dự sẽ nhiều. Tuổi càng cao, “bệnh” càng nhiều, ít người muốn đi xa!...

Khoá 21 tuy có bị ảnh hưởng đôi chút vì lý do kinh tế suy thoái nói trên, nhưng nghĩ lại, ở cái tuổi + - 60, khi chưa phải

chống gậy, ngồi xe lăn...không về gặp anh em lúc này thì còn “chờ đến kiếp nào?...” (CSVSQ Nguyễn Kim Thân).

Việc “bầu bán” Tân Đại Diện Khóa 21 nhiệm kỳ 2002-2004 đã hoàn tất vào tối thứ 6, ngày 30 tháng 8 năm 2002 trong một bầu không khí vui vẻ, cởi mở. Một tinh thần đổi mới, gần gũi, thân thiện, tương thân, tương trợ...

Trong những năm qua, đại diện cũng như địa điểm họp khóa bao giờ cũng chỉ quy tụ: hết ở Cali lại đến Texas, Texas xong lại quay trở về Cali, cứ thế... Cái lý do “đông người, nhân lực và tài lực ắt là phải dồi dào hơn” tuy vẫn còn đúng, nhưng đã lỗi thời và không được anh em ưa chuộng nữa! (Toàn khóa).

Giờ đây, đa số anh em đã có cơ ngơi, công việc làm ăn tương đối khá ổn định, chỉ cần một người đại diện cho khóa – ở bất cứ tiểu bang nào – những việc còn lại, tất cả xúm vào làm – ở bất cứ tiểu bang nào! (Các CSVSQ Phạm Công Cảnh, Lê Đình Lay, Nguyễn Đức Bông). Phải cho Cali và Texas một cái “break” và cần những khuôn mặt mới, những ý kiến mới! (CSVSQ Võ Minh Hòa). Với một kiến thức đồng đều, ai trong chúng ta cũng có thể hoàn thành được nhiệm vụ! (CSVSQ Hồ Sắc).

Trong một khí thế đầy phấn khởi, mọi người đều hướng nhìn về thủ đô Washington, DC và anh Trần Quang Duật, một CSVSQ đầy nhiệt tình và năng nổ của khóa 21 đã vui vẻ chấp nhận sự tín nhiệm của toàn khóa, với số phiếu kỷ lục!

Chiều thứ 7 ngày 31 tháng 8 năm 2002, tại Ocean Place, một nhà hàng sang trọng nằm trong Hong Kong Mall, dưới sự chủ tọa của vị Chủ Huy Trưởng Trường Võ Bị Quốc Gia Việt

Nam, Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận, thêm sự hiện diện với đầy lòng trù mến của các khóa đàn anh, đàn em, buổi họp “Mừng Trung Thọ Khóa 21” đã được trân trọng khai mạc trong một không khí trang nghiêm, nhưng không kém phần ấm cúng và cởi mở của một gia đình, gia đình Võ Bị!

Sau lễ chào Quốc Kỳ và lễ Truy Diệu “truyền thống” là những lời nhắn nhủ của Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận, một vị cựu CHT mà tuổi tuy đã cao, sức khỏe đã suy yếu, nhưng lúc nào cũng theo dõi từng bước chân của những đàn em, những đàn em mà một thời ông đã để bao nhiêu công lao vun xới.

MC Hoàng Ngọc Hải, cựu Đại Diện Võ Minh Hòa và tân Đại Diện Khóa Trần Quang Duật đã tri ơn các CSVSQ đã và đang làm những việc thật chặt

tình tự Võ Bị bằng những tấm plaque thật đẹp. Một việc làm đầy ý nghĩa !

Tiếp theo là những màn văn nghệ, trình diễn hoàn toàn bởi các tài năng của gia đình khóa 21: ca sỹ Huyền Châu (chị Nguyễn Thái Dũng) về từ Canada, một giọng ca trầm ấm, truyền cảm, không xa lạ gì với người Việt trong cũng như ngoài nước, đã khơi dậy hình ảnh một Đà Lạt đầy thơ mộng của ngày nào, cái ngày mà đấng phu quân của chị đang còn là một Sinh Viên Sĩ Quan Khóa 21!

Tiếng hát Atlanta, anh Lê Văn Dương thật suất sắc với tiếng tiêu và một giọng ca tràn đầy nhựa sống! Cũng phải công nhận nơi đây, những bài thơ trữ-tình của anh, sẽ không thể trữ-tình hơn nếu không có được một giọng ngâm thật điêu luyện và truyền cảm như giọng ngâm của chị Trân gia Bảo .

Bắc Cali, anh Nguyễn Đức Bông đã ru hồn người nghe về

những thuở còn khoác áo thư sinh, mơ giấc mộng hải hồ ...

Nam Cali, anh Nguyễn Kim Thân trong một màn độc thoại độc đáo, đã vẽ lại từng vòng cao độ của những đồi Bắc, đỉnh Lâm Viên, Vũ đình trường... những háo hức, hăng say của một thời trai trẻ ...Nguyễn Kim Thân còn dũng dạc nói lên niềm ân hận của những người con yêu, khi đã không làm tròn được lời thề, lời thề với Trường Mẹ năm xưa trước khi xuống núi, về các vùng chiến-thuật ...

Ngon gió từ Florida đã mang theo tiếng hát Nguyễn Đăng Lâu ...

Kể sao cho hết những năng khiếu văn nghệ tuyệt vời của các anh chị khóa 21, những năng khiếu mà ngày xưa, khi nước nhà còn đắm chìm trong cơn binh lửa, bận việc binh đao, các anh chị đã dấu kín mãi trong tim...Giờ đây, trong tư thế của những người tạm dừng bước, dưới ánh đèn mờ chứa chan tình đồng đội, những con tim lại có dịp được nức nở, được vỡ tung ra, để rồi hội nhập với nhau thành những con tim mới, bão hòa trong tình thân ái...

Anh Nguyễn Khắc Thuận với một giọng hùng hồn và truyền cảm, đã giới thiệu từng CSVSQ và các phu nhân lên khán đài,

chuẩn bị cho màn “chúc thọ”.

Đây là một màn trình diễn tuyệt vời nhất của ngày Đại Hội! Tất cả các danh tài khóa 21 dành phải nghiêm mình, chiêm ngưỡng và chào thua một mầm non, thế hệ thứ hai của Võ Bị: cháu Nguyễn Hoàng Dũng (thứ nam anh chị Nguyễn Trí Phúc). Cháu Dũng đã tự sáng tác và trình diễn bài “Tình Cha Mẹ”. Với một giọng ca tươi mát của trẻ thơ nhưng đầy điêu luyện, một kỹ thuật trình diễn tân kỳ, cháu Dũng đã mang sự xúc động của toàn thể người nghe xuống một độ cùng cực. Những giọt nước mắt đã chảy nhạt nhòa trên những khuôn mặt người mẹ...rồi không thể kìm hãm được nữa, những bà mẹ khóa 21 đã chạy ra ôm chàng lấy cháu Dũng khi bài hát vừa chấm dứt. Những đóa hồng ... những nụ hôn ... những giọt lệ.....

Đại Hội Khóa 21/2002 – Houston, Texas đã được kéo dài thêm trong bữa tối sáng trưa ngày chủ nhật mùng 1 tháng 9 năm 2002 tại nhà hàng Kim Sơn do chị Lê Đình Lay và trưởng nữ Lê Văn Thụy Trâm khoản đãi. Cũng như bữa tiệc tiền-đại-hội do anh chị Hồ Tấn Đạt tổ chức tại tư gia, đây là những dịp để khóa 21 được tạm thời vứt hết vai trò “ông nội, ông ngoại – bà nội, bà ngoại” để “mày, mày, tao, tao” một cách thật thoải mái...Chiều ngày chủ nhật, anh chị Võ Minh Hòa lại tập họp anh em một lần nữa tại tư thất để tiếp tục hàn huyên tâm sự... Mọi người như đã nghĩ đến ngày chia ly gần kề, họ không muốn rời xa nhau, chuyện ngắn, chuyện dài... Họ như muốn cố giữ lại hình ảnh những

người bạn thân thương mà kể từ ngày rời Trường Mẹ , với bao vật đổi sao dời, cho đến bây giờ mới có dịp lại được nhìn thấy nhau!!!

Những ngày vui bao giờ cũng qua mau, nhưng dư-âm và dư-ảnh của ngày Đại Hội sẽ còn theo mãi chúng tôi lên máy bay, về tới những miền xa xăm của trái đất như Lynchurst - Ohio, West Valley - Utah, Dodge City - Kansas , Ontario – Canada, Floirac – France...

Chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả các anh chị ở Houston, Trưởng Ban Tổ Chức Lê Đình Lay và gia đình, anh chị Hồ Tấn Đạt, anh chị Võ Minh Hòa, ... Các anh chị đã cho chúng tôi sống những ngày... ”Không Bao Giờ CóThể Quên”

Để chấm dứt bài tường thuật, tôi xin mượn lời một thân hữu đã tham dự ngày Đại Hội với khóa 21. Anh đã lên hát những bài hát về Đà Lạt, về những người lính chiến...và trước khi trở về bàn, anh đã nói trong xúc động:.

— “ Nếu tôi được sống lại một lần, tôi chỉ nguyện xin 2 điều. Điều thứ nhất: lại được là người Việt Nam. Điều thứ hai: là một Sinh Viên Sỹ Quan Khóa 21 Trường Võ Bị Đà Lạt”.

Người ghi: Bùi Thượng Phong

Khóa 6 Họng Mặt

Nửa Thế Kỷ, Trách Nhiệm Chưa Tròn

Tướng thuật của
Nguyễn Đạt Thịnh / K6

Với quan niệm cuộc chiến tranh Việt Nam chưa ngã ngũ trên sự thất trận và mất nước đau đớn của chúng ta năm 1975, tôi không thích những áng văn tình cảm ủy mị, hoài cổ loại vang bóng một thời, “anh Võ Bị, em Couvent,” không thích tính thuần túy tương trợ, quan hôn tương tế của một số hội đoàn cựu quân nhân, nhất là những hội cựu sinh viên sĩ quan. Tôi cho là sĩ quan là những người đã cầm quân, cầm quyền và cầm vận mệnh của cả một dân tộc trong tay mà để mất nước là họ đã làm hỏng trách nhiệm của họ, và bổn phận của họ là phải làm lại. Thương mây, khóc gió, tiếc সুối Cam Ly, nhớ hồ Than Thở không phải là tình cảm thích hợp đối với họ. Dĩ nhiên đây chỉ là một quan niệm vô cùng cá nhân và có thể không công bằng.

Tôi có dịp nhận ra tính không công bằng đó vào dịp họp khóa tháng Mười năm 2002 của trên hai chục cựu tân thiếu úy khóa Đinh Bộ Lĩnh tại San José.

“Năm mươi năm trước anh hai mươi,” cụ ông Vũ Quang — 72 tuổi— nói nhỏ với cụ bà. Hai cụ cùng cười thật tươi, nhưng bốn mắt cùng ướt xúc động.

Cụ bà Vũ Quang, cùng với 11 vị phu nhân nữa đến dự lễ kỷ niệm 50 năm “đứng dạy, các sĩ quan,” của 181 tân thiếu úy, ra trường, chia vai gánh vác nhiệm vụ bảo vệ non sông và xây dựng quân đội, tháng Mười năm 1952.

Trên Vũ Đình Trường họ đã nhất tề đứng dạy, hiên ngang và oai hùng, vào một thời điểm gay go nhất của cuộc chiến Việt Nam, và quan trọng nhất trong tiến trình xây dựng quân đội cho đất nước.

Người Pháp gọi thời điểm đó là “jaunissement,” danh từ cay đắng để mệnh danh một tiến trình mà họ không thích nhưng vẫn phải làm: tiến trình “nhuộm vàng” guồng máy chỉ huy của quân đội quốc gia. Trước đó, guồng máy này thuần trắng, dưới sự chỉ huy của các sĩ quan Pháp.

Nói một cách khác, những tân thiếu úy khóa Đinh Bộ Lĩnh, một tay tác chiến bảo vệ quê hương chống lại cuộc chiến của cộng sản nhằm đóng gông đô hộ lên cổ người Việt, tay kia lấy lại quyền chỉ huy quân sự từ trước vẫn do thực dân Pháp nắm giữ.

Mỗi tân thiếu úy đến đó nhậm đơn vị đều được dự trù sẽ trở thành đơn vị trưởng trong một thời gian ngắn để Việt Nam hóa đơn vị, Việt Nam hóa quân đội. Nhiều người đội mũ đỏ, mặc áo hoa, nhảy xuống những chiến trường đang vô cùng sôi động, nhiều người lái khu trục đem hỏa lực không yếm đến cho bạn bè đồng đội. Những người khác nhận nhiệm vụ chỉ huy trong hải quân, pháo binh, công binh, thông vận binh, bộ binh. Không những họ ngang ngửa làm được những việc sĩ quan Pháp đang làm, mà họ còn làm hơn nữa: họ đem đến cho đơn vị tinh thần quốc gia, một yếu tố mới toanh, chưa bao giờ được đề cập đến khi đơn vị

còn dưới quyền các sĩ quan Pháp.

Khác quân binh chủng, họ tác chiến với những phương thức khác nhau nhưng tất cả cùng đối diện với hai khó khăn chung: một là lực lượng quân sự của Việt Cộng lúc đó đang trở thành mạnh hơn, nhờ đường tiếp vận của chúng được rút ngắn, trực tiếp và dồi dào hơn, vì sự thắng trận của Mao Trạch Đông; và hai là thái độ thiếu thiện chí của sĩ quan Pháp trong việc trao trả quyền chỉ huy đơn vị cho sĩ quan Việt Nam.

Nhiều tân thiếu úy Đính Bộ Lính đã đền nợ nước ngay trong hai tháng cuối cùng của năm 1952, năm họ ra trường.

Anh Hà Văn Đồng tử trận. Bè bạn gọi anh là “Đồng, Cô Tây Đen,” vì anh hay hát bài Cô Tây Đen. Trong phòng ngủ, phạn điểm, câu lạc bộ hề nghe những câu “Ở Rạch Giá, Cà Mau, cô mặc áo túi, cô lên Saigon. Ngửi thấy hơi đồng, cô lấy chồng đui then,” là người ta biết Đồng có mặt, dù chưa thấy mặt anh.

Các Cựu Sinh Sĩ Quan Khóa 6 và Phu Nhân

Năm sau, anh Nguyễn Văn An, chỉ huy một trung đội thiết giáp, mất tích tại Thái Bình. Anh Nguyễn Thành Ý tử trận tại Tây Ninh cũng trong năm 1953.

Tổng số “ra đi” của khóa Đinh Bộ Lĩnh là 49 người, trong số có anh Nguyễn Văn Chúc đã tự tử năm 1975, ngày Việt Cộng chiếm Saigon.

Hăm ba năm gánh vác trách nhiệm, họ phân tán trên nhiều đơn vị của quân đội và đảm trách nhiều vai trò khác nhau. Có người chỉ huy sư đoàn, thiết đoàn, phi đoàn xông pha ngoài chiến trường, có người thiết kế hành quân, điều động đại đơn vị trên lãnh vực chiến thuật, có người xử dụng những phương tiện truyền thông phát thanh, báo chí, truyền hình, trong nhiệm vụ xây dựng tinh thần quân đội, có người chỉ huy đơn vị công binh, vừa tác chiến, vừa xây cất.

Hăm bảy năm sau ngày mất nước, họ tái ngộ tại San José, như họ đã hội ngộ tại Dalat 50 năm trước. Động cơ duy nhất thúc đẩy các cụ thanh niên 20 tuổi 50 năm trước chịu khó xê dịch nhiều ngàn dặm là tình đồng môn. Họ gặp nhau để chỉ nói chuyện trường Võ Bị thương yêu của họ. Họ nói về những chuyến xe lửa Saigon-Đà Lạt phải cần đến ba ngày đường xê dịch để ị ạch nuốt 300 cây số đưa những cậu ấm Saigon xếp bút nghiên lên Đà Lạt theo nghiệp kiếm cung. Họ nhắc lại cái crémallère móc xe lửa xuống đường rầy để tránh xe tuột dốc trên những đoạn đường đèo. Họ nhắc cái lạnh cắt da của Đà Lạt mà những công tử của xứ Nha Trang thùi dương, nắng ấm được thưởng thức trong đêm đầu nhập ngũ. Họ nhắc món xúp bò bất hủ của nhà bàn. Họ nhắc cô “Cúc ba đồng” đưa đồ trên bến Saint Benoît.

Họ nói về những tương đồng, những vui buồn mà họ cùng chia xẻ trong thời gian quân trường. Họ không nói gì về những việc họ đã làm trong 23 năm chinh chiến mặc dù không ai quên được từng chi tiết nhỏ. Họ chỉ muốn tránh những đề tài anh em không cùng trực tiếp chia xẻ.

Nhưng quên thì chắc chắn họ không quên.

Nói chuyện riêng với từng người tôi thậm thía nhận ra vết thương chiến bại khắc hẳn trong tâm khảm họ.

Nhiều người đang viết lại cuộc chiến Việt Nam qua góc nhìn của họ. Công việc này họ không làm tập thể được, mà cũng không làm chung với ai được. Nhưng tôi tin rằng đó là những công trình vô cùng giá trị. Cái giá trị lớn lao của những quân nhân đã có đến 23 năm kinh nghiệm chiến trường, và 27 năm nuốt nhục Câu Tiễn. Sức mạnh bắp thịt của họ không còn vác nổi khẩu súng ngày xưa nữa, nhưng sức mạnh hiện nay của họ là sức mạnh của phần mềm, của chất xám.

Trên toàn thế giới này, không một tướng lĩnh nào, không một quân nhân nào dài kinh nghiệm tác chiến bằng họ, cũng không một ai trả đắt hơn cái giá mà họ đã trả cho cuộc chiến giữ nước.

Nhưng 23 cụ tân thiếu úy Đinh Bộ Lĩnh đã gặp lại nhau như những sinh viên Võ Bị để chỉ bình thản nhắc lại chuyện vui quân trường.

Tôi thậm thía hiểu là tôi đã bắt công khi kỳ vọng vào những hoạt động tập thể và đình đám của khóa Đinh Bộ Lĩnh.

Nguyễn Đạt Thịnh

Tâm Sự

Ta bạc tóc nửa đời buồn xa xứ
Vọng trong hồn lời đất nước vang vang
Mãi điêu linh trong vuốt lũ tham tàn
Từ độ quý thay người vào lấn chiếm

Lẽ thành bại ngỡ lùi rồi lại tiến
Có đâu ngờ binh hoại nước nhà tan
Bỏ súng bên trời quãng gánh giang san
Que người lạ bao lần điên giữa chợ

Xưa ly rượu ngày khao quân cõi mở
Chừ men say nốc cạn mấy chung sầu
Nhớ thuở sông hồ bao núi thẳm khe sâu
Dấu binh lửa nát nhàu manh áo trận

Đông lên núi giầy saut mòn đá nhọn
Xuân về làng ấm giọng trẻ ùa vang
Hạ xuyên rừng mát ruột tấm lá giang
Thu trầm sậy muối mòng vây kín lối

*Giữ cho đất mẹ thơm mùi lúa mới
Điểm núi sông cha thêm đượm nét kiêu hùng
Nguyện một lòng thề đuổi giặc chẳng dung
Cũng có buổi quê mình thôi binh lửa*

*Đâu ngờ được gánh san hà nghiêng ngửa
Bỏ súng bên trời dạ bỗng buồn tênh
Mấy đứa ra đi đầu thác cuối ghềnh
Người ở lại thiên thu đời tù ngục*

*Quê người lạ đón hèn thân củi mục
Tấm thẻ bài tên đơn vị còn đây
Ta đọc hoài thôi chuỗi số quân này
Chờ đợi buổi quốc dân cùng đứng dậy*

*Có ai khơi ngọn lửa hồng
Cho ta theo với nung lòng nước non
Chừ ai phát ngọn cờ Vàng
Cho thân lưu lạc nở nang mặt mày
Mặc cho bom réo đạn bay
Ta xung đầu trận Vàng bay rợp cờ*

ĐÔN LUÂN 19

THANH THIẾU NIÊN

ĐA HIỆU